

OKRUŽNI SUD U MITROVICI
P.br.215/07
16. februar 2010.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, sudsko veće sastavljeno od EULEX sudije Hajnalke Veronike Karpati kao predsedavajuća veća, i EULEX sudija Klauša Junga i Nikolaja Entcheva kao članova veća, sa učešćem EULEX pravnog službenika Tare Khan kao sudskog zapisničara, u krivičnom procesu protiv

E.H., optuženog, prema optužnici Okružnog Javnog Tužioca PP. br.169/2007 datiranoj i zavedenoj u registru Okružnog Suda u Mitrovici 10. septembra 2007., za sledeće krivične prekršaje:

- **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, u suprotnosti sa članom 328 stav (2) Privremenog Krivičnog Zakona Kosova („PKZK“)
- **Teško ubistvo**, u suprotnosti sa članom 147 tačka 9 PKZK

Nakon održanog javnog glavnog pretresa 21., 28. januara, 4. i 16. februara 2010., svih u prisustvu optuženog **E. H.**ja, njegovog advokata odbrane Rexhep-a Kacaniku-a, EULEX javnog tužioca Maria Bamieh, oštećenih strana S.-a B.-a (na sednicama 21. i 28. januara 2010.) i B.H.,

Nakon razmatranja Veća i glasanja održanog 16. februara 2010., u skladu sa članom 392 stav (1) zakona o Krivičnom Postupku Kosova (ZKPK), javno i u prisustvu optuženog, njegovog advokata odbrane, EULEX javnog tužioca i oštećene strane B.H. objavljuje sledeću

PRESUDU

Optuženi **E.H.**, sin H. H. ja i Sh. H. , rođen . u , opština , Kosovski A. , poslednje poznato prebivalište u , opština , radnik, udovac sa dece, prosečnog imovinskog stanja, prethodno neosuđivan, u pritvoru od .

je

KRIV

- **zato** što je . u oko sati, u svojoj kući u - , optuženi, iz ljubomore i da bi sprečio svoju suprugu da ode, usmrtio svoju suprugu R. H. koristeći oružje , proizvodnje, kalibra mm, sa serijskim brojem , pucajući iz blizine, najmanje puta prema žrtvi pogađajući je u predelu grudi i stomaka. R.H. je umrla na licu mesta zbog pretrpljenih povreda.

Postupajući tako, optuženi **E.H.** je počinio i krivično je odgovoran za krivična dela:

A. **Teško ubistvo u suprotnosti** sa članom 147 tačka 9 privremenog Krivičnog Zakona Kosova (PKZK)

- zato što je optuženi bio u posedu oružja , proizvodnje, serijski broj bez važeće dozvole i zato što je upotrebio isto oružje da bi usmrtio svoju suprugu .

Postupajući tako optuženi **E.H.** je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

B. **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, u suprotnosti sa članom 328 stav (2) PKZK.

Stoga se optuženi **E.H.**

OSUĐUJE

- na 14 (četrnaest) godina zatvora za krivično delo teško ubistvo (tačka A)
- na 2 (dve) godine zatvora za krivično delo Nedozvoljeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja (tačka B)

Ukupna kazna se određuje na 15 (petnaest) godina zatvora, u skladu sa članom 71 stav (1) i stav (2) tačka 2 PKZK.

Vreme provedeno u pritvoru od . će se uvažiti u skladu sa članom 73 stav (1) PKZK.

Oružje , proizvodnje, kalibra mm, sa serijskim brojem se ovime konfiskuje u skladu sa članom 60 stav (1) i članom 328 stav (5) PKZK.

Optuženi će nadoknaditi troškove krivičnog procesa u skladu sa članom 102 stav (1) ZKPK sa izuzetkom troškova simultanog prevođenja i prevođenja. Posebna odluka o visini troškova će biti doneta od strane suda kada se ti podaci prikupe u skladu sa članom 100 stav (2) ZKPK.

Imovinske tužbe oštećenih strana se upućuju na građanske parnice u skladu sa članom 112 stav(2) ZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. Istorijat postupka

Optužnica PP br. 168/2007 od 10. septembra 2007. podignuta od strane Okružnog Javnog Tužioca Shyqri Sylā-e je optužila optuženog za Teško ubistvo u suprotnosti sa članom 147 stav (9) PKZK i Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, u suprotnosti sa članom 328 stav (2) PKZK. Optužnica je potvrđena 20. novembra 2007. i glavni pretres je počeo 12. februara 2008.

Ipak, zbog nasilnog izmeštanja osoblja Okružnog Suda u Mitrovici iz zgrade suda marta 2008., glavni pretres je prekinut nakon nekoliko zasedanja i nije mogao biti završen. EULEX glavni tužilac je preuzeo slučaj 17. avgusta 2009. i dodelio ga je Okružnom Javnom Tužiocu Maria Bamieh, koja je zamolila da EULEX sudije preuzmu slučaj.

EULEX sudije su preuzele slučaj 14. oktobra 2009. i održali su glavni pretres 21. i 28. januara 2010, i 4. i 16. februara 2010. Završne reči tužioca Maria-e Bamieh i advokata odbrane Rexhep-a Kacaniku-a, kao i izjava oštećene strane B.-e H., su saslušane 16. februara 2010. Presuda je usmeno donešena istog dana.

B. Nadležnost suda

Pod članom 23 tačka 1) i) ZKPK, Okružni Sudovi su nadležni da presuđuju u krivičnim slučajevima za koje zakon dozvoljava nametanje kaznene mere od najmanje 5 godina. U skladu sa članom 27 stav (1) ZKPK, teritorijalna nadležnost je važeća pri sudu u okrugu gde je zločin navodno počinjen.

Kako je gore navedeno, optužba za teško ubistvo u skladu sa članom 147 tačka 9 ZKPK dozvoljava izricanje minimalne kazne od deset godina zatvora. Dalje, optužnica navodi da je optuženi počinio dela u _____ u Opštini _____.

Stoga je Okružni Sud u Mitrovici nadležno pravosudno telo da presuđuje u ovom krivičnom procesu.

14. oktobra 2009. Predsednik Skupštine EULEX Sudija je dodelio slučaj EULEX sudijama na osnovu članova 3.3 i 3.5 Zakona o Nadležnosti, Odabiru i Raspodeli slučajeva sudijama i tužiocima EULEX-a.

Stoga su EULEX sudije dodeljene Okružnom Sudu u Mitrovici nadležne da obave suđenje u ovom krivičnom procesu. Veće je sastavljeno od EULEX sudije Hajnalke Veronike Karpati, kao predsednika veća i EULEX sudija Klaus-a Jung-a i Nikolaj-a Entchev-a kao članova veća. Svo troje sudija su dodeljeni Okružnom Sudu u Mitrovici.

C. Pregled iznetih dokaza

Tokom glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

- 1) S. B.- oštećena stranka, 28. januara 2010.
- 2) B. H. - oštećena stranka, 28. januara 2010.
- 3) S.r H. – brat optuženog, 2. februara 2010.

Tokom glavnog pretresa pročitane su izjave sledećih svedoka:

- 4) L. H. – oštećena stranka, izjava od ., pročitana 4. februara 2010.
- 5) P. H. – oštećena stranka, izjava od ., pročitana 4. februara 2010.

4. februara 2010. u zapisnik su pročitana sledeća dokumenta:

- 6) policijski izveštaj 2007-BI-161 od . na strani 90 dosijea tužilaštva
- 7) Policijski izveštaj Togera M.-a K.-ja od . na strani 110 dosijea tužilaštva isključujući deo izveštaja gde optuženi daje informacije o počinjenom krivičnom delu.
- 8) Izveštaj istrage sa mesta zločina K.-a O.-ja i F.-a G.-ja od . na strani 105 dosijea tužilaštva.
- 9) „Spisak dokaza“ policijski izveštaj K.-a O.-ja od . na strani 151 dosijea tužilaštva.
- 10) Izveštaj forenzičke identifikacije N.D. od na strani 136 dosijea tužilaštva.
- 11) pismo napisano od strane optuženog na strani 25 dosijea tužilaštva.
- 12) pismo optuženog od . na strani 60 dosijea tužilaštva
- 13) OMPF izveštaj medicinskog veštaka MA07-129 od . na strani 167 dosijea tužilaštva.
- 14) Forenzički izveštaj F. -a L. -a na strani 158 dosijea tužilaštva.
- 15) Forenzičke fotografije na stranama 185-196 dosijea tužilaštva.

Tokom zasedanja na glavnom pretresu 4. februara 2010. optuženi nije dao izjavu ali je odgovarao na pitanja Tužioca, oštećene stranke B.-e Hoti i članova veća.

D. Procena iznetih dokaza

1. Činjenični nalazi

Prema dokazima iznetim tokom glavnog pretresa, Sud nalazi da su sledeće činjenice dokazane:

Tokom perioda od nekoliko godina pre kritičnog događaja, optuženi **E.H.** i njegova supruga, žrtva R.H., su imali bračnih poteškoća koje su proizilazile iz jake, čak i ako neosnovane, sumnje optuženog da njegova supruga imala neprimerene odnose sa I.-om H.-jem. Optuženi je na kraju insistirao da se njegova supruga ceremonijalno zakune da bi dokazala svoju vernost, što se desilo pred nekoliko članova porodice uključujući njihovu odraslu kćer B. i brata žrtve B.-a B.-a. Uprkos ovoj ceremoniji i žrtvinom stalnom poricanju bilo kakve greške, sumnja i ljubomora optuženog su istrajale, izazivajući dalje probleme u braku i vodeći do ubistva.

. u oko sati, optuženi i njegova supruga su bili sami u svojoj kući u , opština . Optuženi je popio najmanje jedno pivo. Nije otišao na posao. Nakon što su popili kafu, optuženi je video da njegova supruga podiže odeću i upitao je šta radi. Ona mu je odgovorila da je ona htela da ide u . Onda su imali verbalnu raspravu po pitanju da li je ona morala da ima dozvolu optuženog da bi otišla u . Optuženi je postao B.n i, da bi sprečio svoju suprugu da ode, kao i iz ljubomore, on je uzeo svoju pušku proizvodnje, kalibra mm, sa serijskim brojem i upucao svoju suprugu R.-u H., najmanje puta iz blizine, ubijajući je na mestu.

2. Dokazi koji uspostavljaju činjenične nalaze

Nije bilo očevidaca događaja koji su se dogodili . Ipak, Sud je uspeo da dovoljno pojasni činjenično stanje iz brojnih i međusobno podržavajućih izjava svedoka, dokumentovanih dokaza iz dokumenta slučaja, izveštaja sa mesta zločina, foto galerije, balističkog izveštaja, izveštaja sa autopsije i iz svedočenja samog optuženog.

a. Sažetak svedočenja optuženog

Tokom zasedanja na glavnom pretresu od 4. februara 2010., optuženi je dobrovoljno odgovarao na pitanja tužioca, oštećene stranke B.H. i Veća. Rečima optuženog, događaji koji su neposredno doveli do toga da on ubije svoju suprugu su se desili ovako:

Optuženi je bio sam sa svojom suprugom . Nakon što su zajedno popili kafu, optuženi je video da njegova žena prikuplja odeću oko kauča. Optuženi ju je pitao šta ona to radi i ona je odgovorila da pripremala odeću zato što je htela da ide u . Optuženi je onda rekao svojoj supruzi da joj treba njegova dozvola da bi otišla u zato što je on njen suprug. Ona je odbila da traži njegovu dozvolu i rekla je da ona ne mora da traži njegovu dozvolu zato što je on umoran, star čovek koji je mrtav iako je još uvek živ. Zbog ovog „verbalnog

napada“ njegove žene, optuženi se uzrujao i „izgubio je kontrolu“¹. Uzeo je svoju pušku, koja se nalazila u istoj sobi, i upucao je.

Optuženi se nije mogao setiti detalja samog čina pucanja, uključujući koliko puta je opalio iz puške. Ipak, izveštaj sa autopsije je potvrdio da je R.H. pogođena najmanje puta iz blizine vatrenim oružjem, da je svaka od pojedinih rana bila smrtna i da bi žrtva bila trenutno mrtva od ovih rana.²

Po pitanju njegovog verovanja u vezu između njegove supruge i I.-a H.-ja, optuženi je izjavio da on „nikad“ nije posumnjao da njegova supruga ima takvu vezu³ i da je „nikad nije optužio“ za tako nešto⁴. Kada je upitan zbog čega je žrtva naterana da se svečano zakune pred porodicom, optuženi je izjavio da je njegova žena mislila da je on sumnjičio nju zbog nečega, ali da on to nije.⁵

Optuženi je takođe svedočio da on nikad nije fizički maltretirao žrtvu tokom njihovog braka i da su se dobro slagali.⁶ On je dalje posvedočio da je žrtva uživala veliku slobodu u njihovom braku- da je „ona mogla da ide gde god je želela“.⁷

b. Delimično prihvatanje svedočenja optuženog

Po pitanju .., Sud je prihvatio svedočenje optuženog kao verodostojno samo po pitanju njegovog opisa objektivnih činjeničnih okolnosti koje su se dogodile tog ključnog jutra. Na primer, Sud prihvata da je žrtva prikupljala odeću sa namerom da napusti kuću i ode u Srbicu, kako je posvedočio optuženi i što potvrđuju fotografije sa mesta zločina.

Ipak, po pitanju subjektivnog ponašanja optuženog prema žrtvi tokom njihovog braka, Sud nalazi da izjava optuženog nije verostojna. Posebno, Sud odbacuje negiranje optuženog o dugotrajnom maltretiranju žrtve u godinama pre ubistva i njegove sumnje i ljubomore po pitanju navodne veze između žrtve i I.-a H.-ja. Ova negiranja su direktno osporena svedočenjima dece i brata žrtve- i jednom prilikom i samog optuženog- i Sud je poverovao izjavama ovih svedoka (kako je detaljno navedeno dole).

Posebno se naglašava tvrdnja optuženog da je žrtva mogla da uživa slobodu kretanja tokom njihovog braka. Posvedočio je da je žrtva bila slobodna da odlazi i dolazi kući. Ipak, ovo je u direktnoj suprotnosti sa njegovim ličnim objašnjenjem da je njihova svađa tog jutra proistekla iz žrtvine želje da ode iz kuće bez njegove

¹ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str. 19, 22 i 23

² OMPF izveštaj kancelarije medicinskog veštaka sa autopsije od .., str.7

³ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str.13 i 16

⁴ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str.19

⁵ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str.17

⁶ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str.22

⁷ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str.13, 18-19

dozvole. Izjave drugih svedoka su potvrdile da je žrtva morala da ima dozvolu optuženog da bi otišla negde i da nije mogla da putuje van kuće sama.

c. Svedočenja verodostojnih svedoka

Iako svedočenja dece optuženog i žrtve- B.-e H., L. H. i P.-a H.-ja- kao i žrtvinog brata S.-a B.-a - ne mogu dati bilo kakve konkretne detalje o ključnim događajima od ., ona zaista daju jasnu sliku o dugotrajnom maltretiranju žrtve R. H. od strane optuženog tokom njihovog braka, o strahu žrtve od optuženog i o upornim sumnjama i optužbama optuženog zbog veze između žrtve i I.-a H.-ja. Ova svedočenja su dosledna i kredibilna, i međusobno se potvrđuju.

S. B. je posvedočio da ga je optuženi obavestio da je I. H. bio sam sa njegovom suprugom (žrtva R.H.) i da je imao sumnji zbog njih dvoje. Otprilike dva meseca nakon ovog razgovora, optuženi je naterao žrtvu da se zakune u život njenog sina i u život S.-a B.-a da nije imala nikakvu vezu sa I.-om H.-jem. Žrtva je bila primorana da izvede ceremoniju zaklinjanja ispred S.-a B.-a i drugih članova porodice. Žrtva je kasnije rekla S.-u B.-u da je, uprkos ceremoniji zaklinjanja, optuženi nastavio da sumnja da je ona u vezi sa I.-om H.-jem i nije se nikad stvarno pomirio sa njom. S. B. je takođe posvedočio da je jednom prilikom žrtva napustila svoj bračni dom na nekoliko dana i odsela u domu svoje ćerke, B.-e H., zbog svađe sa optuženim u vezi sa I.-om H.-jem i zbog toga što se plašila optuženog. Ona je uzela svoje dvoje dece, P.-a i L., sa sobom zato što se plašila da bi optuženi mogao da ih povredi. Nakon ovoga, žrtva „se nije usudila“ da se sama vrati kući⁸. Ipak, članovi porodice su intervenisali i vratili su je nazad njenom domu sa optuženim, nakon što je ona obavestila S.-a B.-a da se ona plaši optuženog zato što joj je pretio i zato što ju je seksualno napastvovao crevom za vodu i pivskom flašom.⁹ Žrtva je rekla S.-u B.-u da, nakon ovog nasilja, nikad nije bila opuštena sa optuženim.

Prema S.-u B.-u, ubistvo se desilo godinu dana nakon ceremonije zaklinjanja i oko pet do šest meseci nakon što je žrtva napustila dom na nekoliko dana i odsela kod B.-e H..

B. H. je svedočila pred sudom 28. januara 2010. Prema njenom svedočenju, problemi u braku njenih roditelja koji su doveli do ubistva su započeli oko . Optuženi je pio, i vršio bi jak pritisak na žrtvu, što je kako B. H. veruje prouzrokovalo da se njena majka često onesvešćuje. Od žrtve se zahtevalo da traži dozvolu od optuženog da bi napustila kuću iz bilo kog razloga. Kada bi joj optuženi dozvolio da izađe negde, ne bi joj bilo dozvoljeno da ide sama već je morala biti u pratnji optuženog ili nekog od njihove dece. I pored toga, optuženi je uvek optuživao svoju suprugu da je u vezi sa I.-om H.-jem, i to se nastavilo čak i nakon što je žrtva izvela ceremoniju zaklinjanja.

⁸ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 28.01.2010., str. 6

⁹ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 28.01.2010., str. 6 i 10; izjava S. B. Javnom tužiocu od .

B. H. je takođe svedočila o nasilnom ponašanju optuženog prema svojoj deci. Jednom prilikom je bacio sekiru prema svojoj ćerci L. H., a drugom prilikom je dva ili tri puta udario baterijskom lampom po glavi i pretio joj da će „otići i uzeti pušku“.¹⁰

B. H. je potvrdila svedočenje S.-a B.-a po pitanju incidenta kada je žrtva napustila svoj dom sa svojom decom P.-om i L. i odsela kod B.-e H. zbog straha od optuženog. Tokom žrtvinog boravka, ona je po prvi put obavestila B.-u H. o tome kako ju je optuženi na razne načine maltetirao- uključujući njeno prebijanje, vezivanje konopca oko njenog vrata, uperivanja puške u njen vrat, optuživanje da je u vezi sa I.-om H.-jem, i silovanje pivskom flašom¹¹. Žrtva je rekla B.-i H. da je dok ju je optuženi silovao pivskom flašom izjavio: „Možda je ova boca dovoljna za tebe zato što ja nisam veliki kao I., da li je on ovoliko veliki?“¹²

B. H. je takođe potvrdila da su nakon što je porodica dovela žrtvu nazad njenoj kući optuženom, i kad su se oni navodno pomirili, nastavili su da imaju probleme i svađe.

Prema izjavi P.-a H.-ja¹³, tokom poslednje godine, njegovi su se roditelji često svađali i on se mnogo puta probuđen iz sna verbalnim pretnjama optuženog njegovoj supruzi. Jednom prilikom P. je bio svedok kada je optuženi pretio žrtvi oružjem. P. je izjavio da je bilo tri razloga za svađu- piće optuženog, novčani problemi i sumnja optuženog da je njegova supruga u vezi sa I.-om H.-jem. Kada je porodica probala da ubedi optuženog da žrtva nije u vezi sa I.-om H.-jem, on ih je optužio da su na strani žrtve i pretio je da će ih takođe ubiti. Zbog ovoga, P. i njegova sestra su otišli kod B.-e H. u .

Izjava L. H.¹⁴ je saglasna sa izjavama B.-e H. i P.-a H.-ja u svakom pogledu. L. H. je izjavila da su bračni problemi njenih roditelja započeli . Njen otac, optuženi, je pritiskao njenu majku i pretio joj je. Ove pretnje su bile rezultat tri razloga: alkohol, novac i uverenje optuženog da žrtva imala aferu sa I.-om H.-jem. L. je potvrdila da su ona, njena majka i P. H. otišli da borave kod B.-e H. na nekoliko dana zato što im je optuženi pretio i njena majka se plašila da se vrati kući. Svedočenje L. takođe potvrđuje da je optuženi naterao žrtvu da se zakune u prisustvu članova porodice da nema aferu sa I.-om H.-jem. Ipak, uprkos ovom zaklinjanju, optuženi je nastavio da sumnja i maltretira svoju suprugu. Zapravo, L. je prekinula svoje obrazovanje da bi ostala kući i štitila svoju majku od optuženog.

¹⁰ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 28.01.2010., str.12

¹¹ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 28.01.2010., str. 12-13

¹² Zapisnik sa Glavnog pretresa od 28.01.2010., str. 13

¹³ Zapisnik sa saslušanja svedoka pred kancelarijom Okružnog Javnog Tužioca, ., str.80 dosijea tužilaštva

¹⁴ Zapisnik sa saslušanja svedoka pred kancelarijom Okružnog Javnog Tužioca, ., str.75-76 dosijea tužilaštva

d. Svedočenje S.r-a H.-ja

Sud je takođe saslušao svedočenje brata optuženog, S.r-a H.-ja, 4. februara 2010. Svedočenje S.r-a H.-ja nije dodalo nikakve relevantne dodatne informacije dokazima. Kao prvo, S.r H. nije bio svedok krivičnom prekršaju, i saznao je za ubistvo žrtve tek preko svoje ćerke. Kao drugo, svedok je saopštio da , kada je njegova ćerka kritičnog dana otišla do kuće optuženog, njoj je samo rečeno od strane optuženog da je on ubio svoju suprugu „zbog njegovih razloga“ bez ikakvih daljih objašnjavanja.¹⁵ Kao poslednje, iako su svedok i njegova porodica živeli u blizini doma optuženog i žrtve, i iako je svedok izjavio da je bio blizak sa porodicom, Sud je našao da se na njegovo svedočenje ne može osloniti zbog njegovog neznanja o bračnim problemima optuženog i njegove supruge. S.r H. je posvedočio da nije imao nikakva saznanja o brigama optuženog o I.-u H.-ju, uprkos činjenici da je ova sumnja bila dobro poznata u okviru porodice optuženog i žrtvinom bratu S.-u B.-u. Takođe je posvedočio da je jedini razlog koga je on bio svestan zbog čega je žrtva odsela u kući B.-e H. bio taj da je žrtva bila bolesna, dok su svedočenja S.-a B.-a, B.-e H., P.-a H.-ja i L. H. utvrdila da je njih troje napustilo kuću nakon pretnji optuženog i da se žrtva plašila da se vrati.

Jedina izjava S.r-a H.-ja koja je potvrđena od strane drugih svedoka je da je optuženi pio dosta alkohola i da je „ njemu bio kao voda“.¹⁶

e. Zaključak Suda

Uzimajući u obzir sva svedočenja svedoka, kao i izjave optuženog, Sud je došao do sledećih zaključaka.

Optuženi je imao povest maltretiranja i zlostavljanja svoje žene u godinama koje su prethodile ubistvu. Žrtva je uživala malo slobode, i mogla je napustiti kuću nakon dozvole optuženog i u pratnji. Žrtva je fizički zlostavljana od strane optuženog, uključujući i silovanje od strane optuženog koji je koristio pivsku bocu i cev za vodu. Sud je izvukao ovaj zaključak na osnovu svog nalaza da su svedočenja B.-e H. i S.-a B.-a verodostojna, i da nije realno da bi žrtva, opisana kao jednostavna supruga i domaćica iz malog sela, izmislila takve priče koje bi bile izuzetno sramotne i ponižavajuće za nju.

Optuženi je postao opsednut svojom sumnjom da su žrtva i I. H. imali aferu. Ova sumnja nije bila utemeljena ni na jednoj racionalnoj osnovi. Kako je naglašeno od strane advokata odbrane u njegovoj završnoj reči, I. i žrtva su proveli samo

¹⁵ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str. 4 i 5

¹⁶ Zapisnik sa Glavnog pretresa od 4.2.2010. str.4

nekoliko minuta nasamo zajedno u vreme kada je bilo mnogo gostiju u kući. Ipak, činjenica da je takva sumnja bila nerealna ili iracionalna ne pobija zaključak da ju je optuženi gajio. Zapravo, izgleda da je optuženi čvrsto i uporno verovao da je ova veza postojala, i nije mogao biti odgovoren od ovakvog destruktivnog verovanja formalnim ceremonijalnim zaklinjanjem ili uveravanjima svojih bližih članova porodice.

. optuženi je ubio svoju suprugu iz dva razloga; Iz ljubomore koja je izrasla iz njegove opsesivne sumnje da je ona imala aferu sa I.-om H.-jem, i da bi je sprečio da napusti kuću i ode u .

Sud navodi da za vreme suđenja nije osovano utvrđeno da li je žrtva nameravala da ode u u kratku posetu ili je nameravala da napusti svog supruga. Optuženi je posvedočio da je žrtva nameravala da se oboje zajedno presele u . Ipak, Sud je čuo opširne dokaze o zlostavljanju žrtve od strane optuženog, i ne može odbaciti da je žrtva bila u postupku napuštanja svog bračnog doma, kako je već jednom uradila iz straha od optuženog. Ipak, tačna namera žrtve po ovom pitanju nije neophodna za odlučivanje u ovom slučaju.

E. Pravna Kvalifikacija

1. Zakon u primeni

Veće se pozvalo na Privremeni Krivični Zakon Kosova jer je to bio krivični zakon na snazi kad je krivično delo izvršeno. Primena novog zakona, Krivičnog Zakona Kosova, ne bi bila pogodnija za optuženog. Po zakonu, u ovakvom slučaju, zakon koji je na snazi u vreme počinjenja krivičnog dela biće primenjen. Po pitanju zakona o procesu, veće se poziva na Zakon o Krivičnom Postupku Kosova, kao zakon na snazi kada se održava suđenje po krivičnom delu.

2. Teško ubistvo protiv Ubistva počinjenog u stanju duševne poremećenosti

Nema sumnje u krivicu optuženog po pitanju izvršenja ubistva, jer je priznao da je ubio svoju suprugu pred Sudom. Pitanje koje se postavlja je da li je to bio čin Teškog Ubistva kako je to navelo Tužilaštvo, ili Ubistva počinjenog u stanju duševne poremećenosti kako je zastupala odbrana.

Sud nalazi da je delo koje je počinio optuženi u osnovi Teško ubistvo po pravnoj kvalifikaciji tačke 9 člana 147 PKZK- ubistvo gde počinilac lišava drugu osobu života iz bezobzirne osvete ili drugih niskih pobuda. U slučaju pred nama, Sud nalazi da je optuženi razvio obsesiju idejom da su njegova supruga i I. H. imali

vezu. Dokazi pokazuju da je ovo uverenje bilo duboko i tvrdoglavo. Čak i nakon što je naterao svoju suprugu da se ceremonijalno zakune pred porodicom, optuženi se nije mogao osloboditi osećanja ljubomore koje je imao zbog navodne afere. Zbog ovog razloga par je imao bračne probleme koji su se nastavili nakon ceremonije zaklinjanja i koji su kulminirali kritičnog dana kada je žrtva pokušala da napusti kuću i kada ju je optuženi ubio. On je počinio ubistvo podstaknut osnovnim motivom ljubomore, što je bilo neraskidivo izprepleteno sa njegovom željom da spreči svoju suprugu da ode.

Sud odbacuje argument odbrane da ovaj čin spada pod kvalifikaciju Ubistva počinjenog u stanju duševne poremećenosti u skladu sa članom 148 PKZK. Član 148 se primenjuje kada je počinitelj ubistva uveden, bez svoje krivice, u stanje snažnog šoka izazvanog napadom, zlostavljanjem ili teškom uvredom od strane žrtve ubistva. U trenutnom slučaju, zahtevani elementi nisu zadovoljeni. Prvo, nema dokaza da je žrtva napala ili zlostavljala optuženog. Čak, žrtva je pretrpela godine zlostavljanja od optuženog. Dalje, njena navodna izjava optuženom kritičnog jutra da je on umoran, star čovek čiju dozvolu ona nije trebala, se ne može podići do nivoa „napada“ kako tvrdi optuženi. Niti se njena odluka da napusti kuću bez njegove dozvole može smatrati teškom uvredom. Kao drugo, način na koji je počinjeno delo ne ustanovljava da je optuženi bio u stanju snažnog šoka. Optuženi je koristio pušku koja je morala biti manuelno repetirana pre svakog opaljivanja, i upucao je žrtvu puta. Stoga je morao da bude svestan i da ima samokontrolu da bi napunio i nategao pušku između svakog od pucnjeva.

3. Krivična odgovornost optuženog

Sud nalazi da optuženi nije oslobođen krivične odgovornosti zbog privremenog ili trajnog mentalnog nedostatka ili bolesti. Psihijatrijsko veštačenje koje je obavljeno u skladu sa naredbom Suda daje jasan odgovor da se optuženi ne može smatrati mentalno nekompetentnim ili smanjenog mentalnog kapaciteta kako je zahtevano u članu 12 PKZK. Eksperti lekari su zaključili da u vreme počinjenja krivičnog prekršaja optuženi nije patio ni od kakvih privremenih ili trajnih mentalnih bolesti ili poremećaja i njegova mogućnost da se kontroliše i razume posledice svojih dela su bile „umanjene ali ne bitno“¹⁷. Član 12 stav 2 PKZK zahteva da za smanjen mentalni kapacitet, mogućnost počinioaca da razume ili kontroliše svoje postupke ili greške mora biti „bitno umanjena“.

F. Određivanje kazne

Pri izricanju krivične sankcije, Sud mora imati na umu i opštu svrhu kazne- t.j. da potisne socijalno opasne aktivnosti odvracanjem drugih od počinjenja sličnih

¹⁷ Izveštaj o veštačenju mentalnog stanja E. H. autori Drs. F. D. , N. S. i N. M. , Odeljenje za psihijatriju Univerzitetskog Kliničkog Centra Kosova,

krivičnih dela- i specifičnu svrhu, a to je da spreči počinioca dela da ponovo pogreši. U ovom slučaju, veće je došlo do zaključka da će se samo primenom izrečene kazne zatvora postići gore pomenuta dvojna svrha. Hladnokrvno ubistvo njegove supruge od strane optuženog nakon dugog zlostavljanja je bio težak slučaj krivičnog dela i izrečena kazna mora poslati jaku poruku društvu da takav tretman žene ne može biti tolerisan i da ga treba kazniti shodno tome.

Pri određivanju trajanja kazne, Sud mora da proceni sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, u skladu sa članom 64 stav (1) PKZK.

Sud smatra kao olakšavajuće okolnosti starost optuženog, činjenicu da nije prethodno osuđivan, zdravstveno stanje i da je delimično priznao krivične prekršaje- izjasnio se krivim za ubistvo i nezakonito posedovanje i upotrebu oružja. Sud smatra kao otežavajuće okolnosti dugotrajno maltretiranje kojem je optuženi podvrgao svoju suprugu, starost žrtve i činjenicu da je ona majka dece. Takođe, posebno otežavajuća okolnost je način na koji je krivično delo izvršeno- hladnokrvno, u stilu smaknuća iz bliza, sa oružjem koje je zahtevalo ručno repetiranje pre svakog od hica koji su ispaljeni u žrtvu.

Za krivično delo Teško ubistvo povredom člana 147 tačka 9 PKZK, zakon predviđa minimalnu kaznu od deset (10) godina zatvora. Primenom citiranog člana i uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, Sud izriče kaznu od četrnaest (14) godina zatvora za Teško ubistvo.

Za krivično delo Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja povredom člana 328 stav (2) PKZK zakon predviđa novčanu kaznu ili kaznu zatvora od jedne do osam godina. Sud izriče kaznu od dve (2) godine zatvora za ovo krivično delo.

Kako je optuženi počinio dva krivična dela, u skladu sa pravilima za računanje zbirne kazne, ukupna kazna mora biti veća od bilo koje pojedinačne kazne ali ne tako visoka kao zbir izrečenih kazni. Stoga, sud izriče ukupnu kaznu od petnaest (15) godina zatvora.

Optuženi je u pritvoru od . Taj će se period uračunati u izrečenu kaznu u skladu sa članom 73 stav (1) PKZK.

G. Zaplenjeni predmeti

Oružje koje je korišćeno u krivičnim prekršajima – puška , proizvodnje, kalibra mm sa serijskim brojem - se ovime konfiskuje u skladu sa članom 60 stav (1) i članom 328 stav (5) PKZK.

H. Troškovi

Optuženi će nadoknaditi sve troškove krivičnog procesa u skladu sa članom 102 stav (1) ZKPK sa izuzećem troškova simultanog prevođenja i prevođenja. Posebna presuda o iznosu troškova će biti donešena od strane suda kada ti podaci budu pribavljivi u skladu sa članom 100 stav (2) ZKPK

I. Odštetni zahtevi

16. februara 2011. B. H., kao oštećena strana je podnela odštetni zahtev u svoje ime i u ime svoje braće i sestara. Zahtev je usmeno iznešen poslednjeg dana zasedanja u glavnom pretresu, nakon završnih reči javnog tužioca. Bili bi potrebni dalja istraga i dokazi koji bi utvrdili da li je i u kojoj meri zahtev opravdan, što bi bitno odložilo krivičnu proceduru. Stoga, veće je naložilo strankama da podnesu posebnu tužbu u građanskoj parnici.

Okružni Sud u Mitrovici P.br. 134/08¹⁸

Pripremljeno na engleskom, zvaničnom jeziku.

Sudski zapisničar

Predsedavajuća veća

Tara Khan

Hajnalka Veronika Karpati

Pouka o pravnom leku:

Ovlašćene osobe mogu podneti žalbu u pismenoj formi protiv ove presude Vrhovnom Sudu Kosova preko Okružnog Suda u Mitrovici u roku od petnaest

¹⁸ Ispravan broj slučaja je P.br.215/07

(15) dana od dana prijema kopije presude, u skladu sa članom 398 stav (1) ZKPK.